

In deze rubriek bespreekt advocaat Sjoerd Jaasma onderwerpen die relevant zijn voor bewoners van woonwagens. Ook neemt hij uitspraken van rechters onder de loep. Wat betekenen de uitspraken? En welke gevolgen kunnen ze hebben voor anderen?

Ontruimen standplaats bij overlijden

8
Het Wiel • 1-2026

Onlangs heeft het gerechtshof te Den Haag een uitspraak gedaan over de ontruiming van een standplaats. Nadat de huurder was overleden heeft een medebewoner gevraagd of hij de huur mocht voortzetten op grond van een duurzame gemeenschappelijke huishouding. Dat werd afgewezen en toen werd de vraag opgeworpen of deze medebewoner dan aansprakelijk was voor het leeg opleveren van de standplaats.

Erfrecht/huurrecht

In principe is het zo dat de erfgenamen, als zij de nalatenschap niet verworpen hebben, ervoor moeten zorgen dat de standplaats leeg wordt opgeleverd. De vraag die hier aan de orde was, is of één van de erfgenamen in zijn of haar eentje aansprakelijk kan worden gesteld de standplaats te ontruimen. Deze medebewoner was namelijk in zijn eentje veroordeeld door de rechter om de woonwagen weg te halen. In hoger beroep is hier toen tegenin gebracht dat deze medebewoner niet in zijn eentje kan beschikken over de woonwagen. Immers er waren nog twee andere erfgenamen en de erfgenamen zijn gezamenlijk eigenaar geworden van deze

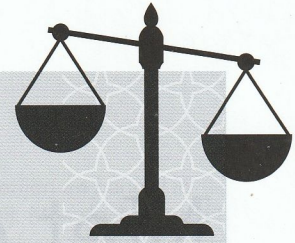
woonwagen.

Ondeelbare of deelbaar

Het gerechtshof oordeelde toch anders. Volgens de rechter was de vordering tot ontruiming een ondeelbare vordering en zouden alle erfgenamen (ieder van hen) hiertoe verplicht kunnen worden, ook al waren de andere twee erfgenamen niet tot ontruiming veroordeeld en ook niet in de rechtszaak betrokken. De rechter stelde: 'Dat ook de andere erfgenamen als mede-eigenaren bij de woonwagen betrokken zouden zijn, maakt niet dat de gemeente hen allemaal bij deze verwijderingsvordering moet betrekken. De schuldenaren van een hoofdelijke verbintenis zijn immers zelfstandig verbonden tegenover de schuldeiser, en de beslissing van dit arrest bindt alleen [appellant]'.

Cassatieadvies

Er zijn voor deze kwestie twee cassatieadviezen gevraagd. Dat zijn adviezen waarbij er alleen gekeken wordt naar de juridische argumenten en of deze overeind blijven bij de Hoge Raad. Eén van de adviezen gaf aan dat het gerechtshof

hof dit niet goed heeft gezien. In dat advies wordt verwezen naar een eerdere uitspraak van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2017:411) waarin de Hoge raad heeft bepaald dat een dergelijke beslissing over de beschikking van een nalatenschap alleen door een rechter genomen kan worden (in rechte gewezen kan worden) als alle erfgenamen hierin betrokken zijn. Volgens de Hoge Raad moet de rechter dit zelfs ambtshalve toetsen, dat betekent dat ook al doet een advocaat hier geen beroep op de rechter dit toch mee moet nemen. In deze zaak had de advocaat hier echter wel een beroep op gedaan. Het andere advies luidde juist dat het gerechtshof hierover wél kan beslissen als niet alle erfge-

namen bij de rechtszaak betrokken zijn.

De conclusie is dat het dus niet helemaal duidelijk is of erfgenamen nu wel of niet afzonderlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld als zij niet bij de rechtszaak betrokken zijn.

Voor meer informatie over de inhoud van dit artikel, kunt u contact opnemen met advocaat Sjoerd Jaasma.

Adres: Nijenburg 75,1081 GE Amsterdam

Tel. 020-5400170

Fax. 020-5400179

e-mail: jaasma@actoradvocaten.nl

website: actoradvocaten.nl

Wachtlijst

In de zaak zoals hierboven beschreven door Sjoerd Jaasma kwam nog een kwestie aan de orde: namelijk of het helpt als je zelf handtekeningen verzamelt om als eerste in aanmerking te komen voor een standplaats.

De erfgenaam van de woonwagen had namelijk een lijst overhandigd met handtekeningen van mensen die afstand wilden doen van de standplaats, met behoud van hun eigen plek op de wachtlijst. Maar niet alle kandidaten op de wachtlijst waren daarvoor benaderd. Alleen daarom al is er geen grond om als eerste in aanmerking te kunnen komen voor de standplaats, vond de rechter. Daarnaast wees de rechter erop dat mensen niet zomaar tegenover een andere bewoner afstand kunnen doen van een bepaalde plaats. Dat kan alleen tegenover de gemeente, die dit soort wilsuïtingen wil kunnen verifiëren. Anders kan immers iedereen zomaar met een lijst met namen komen en er zelf handtekenin-

gen onder zetten.

Ook de inbreng van de bewoner dat er veel familie op de locatie woont die wil dat hij daar blijft, zoals dat past binnen de woonwagencultuur, en dat de gemeente het door artikel 8. EVRMS beschermde familie- en privéleven moet beschermen, mocht niet baten. De gemeente bracht in dat haar woonwagenbeleid er mede op gericht is zoveel mogelijk rekening te houden met de sociale cohesie en de wens om met meerdere woonwagens op één woonwagenlocatie samen te leven in familieverband. Maar omdat veel meer mensen in aanmerking willen komen voor een standplaats, hanteert zij een wachtlijst en wijst op basis daarvan toe. 'Het is dus niet zo dat de gemeente de woonwagencultuur niet respecteert', concludeert de rechter. 'Dat zij een wachtlijst hanteert, komt vanwege de schaarste aan standplaatsen.'